

LOCUL ALES DE DUMNEZEU PENTRU ÎNCHINARE

Să rămânem pentru un moment în picioare. În timp ce stăm cu capetele și cu inimile plecate înaintea Sa, vreau să întreb câți dintre voi au vreo problemă deosebită și doresc să fie amintiți în rugăciune. Ridicați mâna și spuneți: „O, Dumnezeule, dă-mi în seara aceasta ceea ce-mi doresc mai mult.” Domnul să vă binecuvânteze.

Tată ceresc, în timp ce ne apropiem cu smerenie de tronul Tău de har, pătrundem în Domeniul în care sunt adunați împreună Dumnezeu, îngerii, heruvimii și toate celelalte Ființe cerești. Tu ai spus că nici măcar o vrabie nu cade fără știrea Tatălui ceresc, ceea ce înseamnă că cu atât mai mult știi că aici sunt adunați sute de oameni care și-au plecat capetele și Te cheamă în ajutor pentru diferite probleme. Tată, privește spre cei aflați în suferință, pentru că suntem un popor în nevoi.

Te rog să Te înduri de noi, pentru că ne-am adunat aici ca să ne arătăm credința în Tine, Dumnezeul cel viu, care ne ascuți rugăciunile. Noi am ieșit din lumea celor netăiați împrejur cu inima și urechile, ca să trăim o viață pentru Tine și să ne mărturisim credința în Tine. Tată, în seara aceasta am ridicat mâna, ca să-Ți arătăm că suntem în nevoi și că avem nevoie de ajutorul Tău.

Te rugăm să ne cercetezi în seara aceasta prin Cuvântul Tău, fiindcă am venit aici ca să fim corecți și să primim îndurare, ca să știm cum să trăim în timpul acesta, la ce să privim și ce să facem, pentru că pe baza profețiilor aduse de prorocii Tăi, știm că venirea Domnului este aproape. Doamne, noi ne apropiem de timpul când copiii Tăi vor primi eliberarea totală. O, Dumnezeule, ajută-ne să fim cu toții acolo și să nu lipsească niciunul, deoarece acesta este scopul pentru care suntem aici. Noi Te iubim și încercăm să ne pregătim pentru ceasul acela.

Vorbește-ne în seara aceasta, Doamne, și vindecă-i pe bolnavi. Te rugăm să-i vindeci pe toți bolnavii și pe suferinzii aflați în clădire, mai ales pe cei care au probleme duhovnicești. Salvează fiecare suflet pierdut, umple-i cu Duhul Sfânt și înnoiește puterea și tăria copiilor Tăi credincioși. Îngăduie aceste lucruri, Tată, pentru că ai spus să ne rugăm pentru plinătate și pentru lucrurile mari, astfel încât bucuria noastră să fie deplină. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus

Hristos. Amin. Vă puteți așeza.

Este o mare prioritate faptul că în seara aceasta sunt din nou pe platforma acestui liceu și stau în fața acestor oameni care s-au adunat să asculte Evanghelia. Rugămintea mea este ca Dumnezeu să mă ajute să vă spun adevărul, în măsura în care Îl cunosc, pentru că El este încă același Dumnezeu și poate închide gura unui om, așa cum a închis odinioară gura leilor. Astfel, Îl rog sincer, să-mi închidă gura, dacă aș încerca să spun ceva pe dos sau împotriva voii Lui, pentru că și eu doresc cu adevărat să fiu în ceruri. În afară de aceasta, aș fi o călăuză falsă, ori eu nu vreau aceasta, iar dacă totuși greșesc, înseamnă că nu am știut să procedez mai bine. Domnul să vă binecuvânteze.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine dimineață voi vorbi despre tema „Căsătorie și despărțire,” și nădăduiesc că vă veți aduce hârtie și creion. De fapt, acesta este motivul principal pentru care m-am întors din nou în Indiana. Părerile cu privire la această problemă merg în două direcții, de aceea Îl rugăm pe Dumnezeu să ne ajute să recunoaștem adevărul, ca să putem umbla în Adevăr și Lumină.

Voi știți că am avut un prieten bătrân de culoare, care zicea: „Frate Bill, eu nu vreau să am greutăți când voi ajunge la râu. Dorința mea este să am biletul de călătorie în mână ca să nu întâmpin nici un fel de probleme când va răsună semnalul. De aceea, Îl rog tot timpul pe Domnul să mă aducă imediat în ordine când ceva nu este corect, pentru că în dimineața când corabia va pleca spre Tărâmul celălalt, va fi rece și furtună. Nu vreau nici o piedică, de aceea, mă îngrijesc de toate acestea acum.”

În seara aceasta și noi suntem aici ca să ne îngrijim de toate piedicile și ca să ne pregătim pentru ceasul când va trebui să urcăm la bord. Acum aș vrea să citesc din Deuteronom 16.1-2:

„Păzește luna spicelor și prăznuiește sărbătoarea Paștilor în cinstea Domnului Dumnezeului tău; căci în luna spicelor te-a scos Domnul Dumnezeul tău din Egipt, noaptea.

Să jertfești Paștele în cinstea Domnului Dumnezeului tău jertfele tale de oi și boi, în locul pe care-l va alege Domnul ca să-și așeze Numele acolo.”

În seara aceasta avem tema: „Locul ales de Dumnezeu pentru închinare.” Rețineți că luna spicelor (Abib) este luna aprilie. Lucrul cel mai ciudat pentru noi,

Închinătorii din timpul acesta, este că astăzi sunt o mulțime de păreri omenești care diferă unele de altele. Dar chiar dacă există diferite păreri cu privire la un lucru și iau naștere unele întrebări, trebuie să existe și un răspuns corect. Astfel, dacă v-aș întreba: „Ce este acesta?” voi ați răspunde: „Un amvon.”

„La ce este folosit?”

„Păi, nu este un amvon, ci o masă,” poate spune cineva. Este o masă, dar cu toate acestea este un amvon. Vedeți, trebuie să fie un răspuns corect. Astfel, dacă vă pun o întrebare, trebuie să fie și un răspuns corect la ea. Nu poate fi ceva care se aseamănă cu un răspuns, ci trebuie să fie un răspuns corect pentru fiecare întrebare care se ridică. Deci, trebuie să fie un răspuns corect la fiecare întrebare care apare în viața noastră. Astăzi auzi atât de mulți oameni care spun ceva.

Ca misionar, eu am călătorit de câteva ori peste ocean și în jurul lumii și am intrat în contact cu diferite religii, cu budiști, mahomedani, șiiți, jainși și alte religii care mai există în lume. Aici în Statele Unite și în alte țări, întâlnim diferite biserici și comunități, biserica romano-catolică fiind prima care s-a organizat. Apoi a luat ființă biserica ortodoxă greacă, cu diferite direcții, și în cele din urmă s-a ajuns în epoca denominațiunilor, protestanții fiind împărțiți în peste nouă sute de biserici. Desigur, se poate vedea ideea fiecăruia și eu nu-i pot învinui, dar fiecare din ele pretinde că este biserica adevărată și că are Adevărul. Oamenii care aparțin de aceste biserici se bazează pe învățăturile lor și speră că îi vor aduce la țintă, la locul veșnic promis. Există atât de multe diferențe între ei, încât sunt peste nouă sute de întrebări diferite. Deci, dacă există nouă sute de întrebări, trebuie să existe și răspunsul corect. Aș dori ca în seara aceasta să cercetăm Scriptura, pentru a primi răspunsul căutat, fiindcă vrem să mergem în ceruri și să Îl întâlnim pe Domnul nostru Isus, pe care Îl iubim cu toții.

Dacă este o întrebare din Biblie, înseamnă că și răspunsul la ea este tot în Biblie. Acest răspuns nu poate veni de la un grup de oameni, de la o anumită comunitate, de la vreun educator sau denominațiune, ci trebuie să vină direct din Scriptură, fiindcă este un loc de întâlnire și de închinare al lui Dumnezeu. Vedeți? Pentru că El este Dumnezeu, trebuie să existe undeva și un loc în care putem să-L întâlnim.

Dacă citim aici în Deuteronom, constatăm că Moise mai face o retrospectivă, în care repetă unele lucruri pe care le-a mai spus: cum i-a scos Dumnezeu din Egipt și cum i-a călăuzit cu braț puternic. Până când au ieșit din Egipt, ei au fost numiți

„Poporul lui Dumnezeu”, dar după aceea au fost numiți „Biserica lui Dumnezeu”, pentru că Biserica este formată din cei chemați afară. Cuvântul „Biserică” înseamnă „cei chemați afară”, ceea ce înseamnă că ei au ieșit din Egipt ca să fie Biserica.

Înainte ca ei să construiască Templul sau altceva, Dumnezeu le-a zis: „Eu voi alege locul în care să vă închinați înaintea Mea și în care Îmi voi pune Numele!” Astfel, singurul loc în care Se întâlnește Dumnezeu cu cineva, este cel ales de El însuși. El a ales locul și Și-a pus Numele acolo. Acest lucru ne este spus în al doilea verset din textul citit. Dumnezeu a vrut să-Și pună Numele în locul pe care l-a ales El însuși pentru poporul Său, pentru ca ei să l se închine acolo, iar noi vrem să aflăm unde este acel loc de închinare.

Noi avem peste nouă sute de păreri, dacă excludem religiile păgâne și ne referim doar la creștinism. Mie îmi pare rău de păgâni și mă duc să le vorbesc Cuvântul pentru că sunt greșiți. Creștinismul este singura religie adevărată. Creștinismul! Dar nu spun aceasta pentru că sunt creștin, ci pentru că cred că este Adevărul. Este singura religie adevărată.

Eu am vizitat mormântul lui Mahomed, unde mahomedanii țin un cal alb pe care îl schimbă la fiecare patru ore. Acest Mahomed a fost un mare preot și conducător, care s-a ridicat chiar după Hristos, iar mahomedanii spun că a fost un profet, ceea ce se poate, și că într-o zi va învia și va cuceri lumea, așa cum a pretins înainte de a muri. Gărzile care îi păzesc mormântul sunt schimbate tot la patru ore și de două mii de ani este pregătit un cal alb care îl așteaptă să învie, să-l încalce și să cucerească lumea.

Uitați-vă la Buda. Acest bărbat a trăit cu aproximativ două mii cinci sute de ani în urmă și este onorat ca Dumnezeu în Japonia. El a fost un filozof renumit, ca și Confucius și alții, dar toți acești filozofi au murit împreună cu filozofia lor, au fost îngropați și sunt încă în mormânt. Însă mormântul lui Isus Hristos, Întemeietorul creștinismului, este gol. El este singurul Om care a trăit vreodată pe pământ și a spus: „*Eu am putere să-mi dau Viața și am putere s-o iau iarăși.*” (Ioan 10.18). Și nu numai că a spus, ci a murit și a înviat, iar astăzi este viu printre noi. Da, noi știm că El trăiește, pentru că este cu noi și confirmă aceasta prin semne și minuni. Chiar și Stâlpul de Foc care i-a condus pe copiii lui Israel prin pustiu, este astăzi cu noi și l s-au făcut chiar și fotografii. Noi suntem martori că tot ce a făgăduit pentru timpul acesta se împlinește sub ochii noștri, Cuvântul Său fiind însoțit de semnele și

minunile promise. Acesta este motivul pentru care păgânismul nu-și are locul printre noi și suntem creștini.

Revenind la tema noastră, pot spune că sunt peste nouă sute de păreri referitoare la locul în care putem să ne întâlnim cu Dumnezeu. Metodistii spun: „Noi ne întâlnim cu Dumnezeu...” Bapțiștii se întâlnesc cu El... Unii se întâlnesc cu El aici, alții dincolo, etc., dar problema este că fiecare trebuie să trăiască în frică și cutremur și să alerge pentru mântuirea lui personală.

Acesta este motivul pentru care, în seara aceasta, aș vrea să vă dovedesc cu Scriptura care este locul adevărat în care Se întâlnește Dumnezeu cu omul, pentru a primi închinare, fiindcă eu cred că este un singur loc în care El se întâlnește cu noi.

Pentru a dovedi aceasta, am luat un text din Deuteronom. În limba greacă, cuvântul „Deuteronom” înseamnă „A doua dare a Legii.” Și exact aceasta are Dumnezeu: două Legi diferite. Una este legea morții, iar cealaltă este Legea Vieții. Astfel, dacă Îl primești, Îl urmezi, Îl slujești și te rogi Lui, ai Viață, dar dacă Îl refuzi, vei muri. Așa este. Există două Legi.

Prima Lege a fost dată pe Muntele Sinai. Atunci Dumnezeu a dat Legea lui Moise și Israelului, dar ea nu i-a putut ajuta cu nimic, ci le-a arătat doar că sunt păcătoși. Până la primirea Legii, ei nu au știut că erau păcătoși, dar în clipa în care au primit-o, Legea a adus cu sine pedeapsa, pentru că o lege fără pedeapsă nu este lege. Acesta este motivul pentru care încălcarea Legii este păcat, iar plata păcatului este moartea. Înțelegeți? De exemplu, dacă nu este o lege care să vă interzică să conduceți mai tare de cincizeci de Km/oră, puteți conduce cât de tare vreți, dar dacă există o lege care limitează viteza, iar voi o încălcați, acest lucru aduce cu sine pedeapsa.

Legea morții, moartea, a fost dată prin poruncile de pe Muntele Sinai și i-a arătat omului că este păcătos și că va muri dacă o încalcă. Dar în Lege nu exista salvare. Ea era ca un polițist care vă poate arunca în închisoare, dar nu avea nimic ca să vă poată scoate de acolo.

Acesta este motivul pentru care El a dat o altă Lege, pe Muntele Calvarului, unde tot păcatul nostru a fost purtat de Isus Hristos. Acolo a fost plătită toată vina, de aceea scrie că *„prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.”* (Efeseni

2.8-9). Da, El v-a ales pe baza cunoștinței Lui mai dinainte.

După cum am spus, cuvântul Deuteronom vorbește despre două Legi: prima este Legea morții, iar cealaltă este Legea Vieții.

De asemenea, oamenilor li s-au dat două legăminte, dar despre aceasta vom vorbi mâine. Primul legământ a fost încheiat cu Adam și conținea condiții: „Dacă faci asta și cealaltă...”, dar a fost încălcat. Adam și Eva l-au încălcat în grădina Eden.

Atunci Dumnezeu a făcut un al doilea legământ și l-a încheiat cu Avraam, dar acest legământ era necondiționat. Acesta nu depinde de ceea ce a făcut sau nu a făcut Avraam, ci Dumnezeu a spus: „Eu am făcut deja totul!” Acesta este harul, este Legea Vieții, și Dumnezeu l-a făcut cu Avraam și cu Sămânța lui după el. Acest legământ cuprinde toată sămânța lui Avraam, așa cum scrie în Biblie: „... tot Israelul va fi mântuit.” (Romani 11.26). Însă aceasta nu-i include pe toți evreii, pentru că tot Pavel a spus: „Iudeu nu este acela care se arată pe dinafară că este iudeu... Ci iudeu este acela care este iudeu înăuntru.” (Romani 2.28-29). Nu demult, am explicat că cuvântul iudeu „pe dinafară” se referă la copiii lui Isaac, la cei născuți din Isaac printr-o naștere firească, dar Legea lui Dumnezeu, prin care „... tot Israelul va fi mântuit,” a venit prin Hristos, Sămânța Împărătească a lui Avraam. Aceasta îi include pe toți cei care sunt în Hristos, pe cei mântuiți și este al doilea legământ al lui Dumnezeu. Toate celelalte lucruri au fost doar o preumbrire a lui Hristos.

Acum fiți atenți la versetul doi din Deuteronom 16, unde este vorba despre închinare: „...în locul pe care-l va alege Domnul ca să-Și așeze Numele acolo.” Vedeți? Nu în locul pe care l-a ales cineva, ci „...în locul pe care-l va alege Domnul.” Și dacă Dumnezeul a ales un asemenea loc, cred că se cuvine să cercetăm ce a spus El despre acest loc și unde se află. Eu doresc din toată inima să-l găsesc, pentru că vreau să mă închin cu adevărat Lui. De altfel, cred că toți am venit în seara aceasta aici, pentru că vrem să ne închinăm Lui. Noi am venit aici de la metodiști, bapțiști, catolici, martorii lui Iehova, de la știința creștină, etc., dar toți căutăm ceva; toți vrem să cunoaștem Adevărul, iar Biblia spune că „...veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.” (Ioan 8.32). Voi nu știți ce și cum trebuie să faceți, până nu vi se spune aceasta, ceea ce înseamnă că Dumnezeu are pentru închinătorul Său un anumit loc în care se întâlnește cu el.

În plus, El a făgăduit că Își va pune Numele Său în locul pe care l-a ales pentru

Închinare.

Să cercetăm acum Scriptura și să vedem unde se află acest loc, pentru că dacă Dumnezeu a spus că Numele Lui va fi așezat în locul ales de El pentru închinare, trebuie să găsim acel loc care a fost valabil în toate epocile. Spun aceasta, pentru că Dumnezeu cel mare și Atotputernic nu Se poate schimba.

Oamenii se schimbă, dar Dumnezeu nu Se schimbă niciodată, de aceea voi puteți să puneți viața pe Cuvântul Său, fiindcă El este Adevărul. Singurul lucru în care pot avea încredere deplină este Biblia, pentru că cuvintele oamenilor dau greș, dar Cuvântul lui Dumnezeu este definitiv și nu greșește niciodată. Cunoștința noastră este limitată și crește în continuu, de aceea anul acesta trebuie să știu mai mult decât am știut anul trecut, și voi la fel. Dar Dumnezeu este infinit și Atotștiutor, de aceea nu mai este nevoie să adauge nimic la cunoștința Lui. El a fost desăvârșit de la început, de aceea fiecare decizie a Lui trebuie să fie corectă. Mai mult, El va proceda de fiecare dată așa cum a procedat prima dată, pentru că altfel ar fi procedat greșit la început. Astfel, dacă El a mântuit pe cineva pe o anumită bază, va trebui să procedeze de fiecare dată la fel ca la început. Dacă a vindecat vreodată pe cineva pe o anumită bază, va trebui să-l vindece și pe următorul pe aceeași bază, pentru că altfel a greșit prima dată. Înțelegeți? Dumnezeu a creat o bază pe care îl va întâlni pe om și aceasta a fost sângele jertfit al unui miel nevinovat. Acest lucru s-a întâmplat în grădina Eden și Dumnezeu nu l-a schimbat niciodată de atunci încoace.

El a hotărât cum să-l salveze pe om, dar noi am încercat să-i educăm pe oameni în aceasta. Noi am încercat să-i apropiem de Dumnezeu prin cultură, prin educație, prin denotațiuni și prin tot felul de metode; să-i scuturăm înăuntru, să-i botezăm înăuntru etc. Da, noi am încercat să-i aducem prin recomandări, dar Dumnezeu a dat o singură cale: El îl întâlnește pe om sub sângele jertfit al Mielului. Calea lui Dumnezeu a fost de la început sângele, iar în seara aceasta a rămas încă aceeași cale: Sângele. Poate sunt bune și exercițiile de pocăință și celelalte lucruri, dar mântuirea vine numai prin Sânge. Sângele este singura cale pe care a ales-o Dumnezeu pentru salvarea omului și El nu poate schimba aceasta.

Așa s-a întâmplat și cu Iov. El a știut că este neprihănit, fiindcă a adus jertfa pe care a cerut-o Dumnezeu.

Acum aș vrea să cercetăm Scriptura ca să vedem care este locul în care Și-a

așezat El Numele. Mai întâi, trebuie să vedem care este Numele lui Dumnezeu și unde L-a așezat El, iar atunci vom ști și care este locul de închinare hotărât de El. Desigur, toate aceste lucruri au fost doar umbre ale lucrurilor viitoare. Toată Legea a simbolizat ceea ce urma să vină. Așa cum luna reflectă lumina soarelui și luminează pământul în lipsa lui, Biserica trebuie să reflecte Lumina Fiului lui Dumnezeu care nu este prezent. În absența Lui, strălucește Lumina mai mică a Bisericii Sale, a credincioșilor. Ei Îl slujesc pe Dumnezeu și răspândesc Lumina Lui, cât timp Fiul nu este aici. Dar când răsare soarele, nu mai este nevoie de lumina slabă a lunii, este adevărat?

Și exact cum este bărbatul și femeia, soarele și luna, este și Hristos și Biserica Sa. Noi știm că toate aceste lucruri au fost un simbol spre Hristos. Fiecare jertfă, fiecare sărbătoare și toate celelalte lucruri din Vechiul Testament, L-au simbolizat pe Hristos, de aceea, noi trebuie să ne întoarcem în Vechiul Testament ca să găsim acest loc de închinare, pentru că acolo a fost arătat prima dată.

Dacă vedem o umbră pe dușumea, noi putem spune dacă este un bărbat, o femeie, un animal sau altceva, pentru că umbra este negativul aceluia lucru. Dar negativul nu poate exista fără pozitiv. Dacă pozitivul este foarte aproape de negativ, se contopește cu el, iar atunci negativul devine pozitiv. Umbra se unește cu pozitivul și astfel rămâne doar pozitivul, realitatea. Astfel, dacă toate lucrurile din Vechiul Testament sunt umbre ale lucrurilor care aveau să vină, înseamnă că Hristos este Pozitivul, Realitatea în care s-au revărsat toate aceste lucruri.

Privind tablourile simbolice ale Vechiului Testament, noi putem vedea ce alegere a făcut El, unde Și-a pus Numele. Eu am spus deja că umbra de pe dușumea este negativul. Acesta este un tablou, iar noi închinătorii, putem recunoaște că tablourile simbolice ale Vechiului Testament se revărsă în realitatea din Noul Testament.

Toate serbările și sărbătorile, cortul întâlnirii, totul, chiar și lemnul, L-au simbolizat pe Hristos. Toate jertfele și legile au fost un simbol spre Hristos, de aceea trebuie să recunoaștem că orice dogmă, biserică și denominațiune au rămas departe în urmă. Ele nici măcar nu sunt în alergarea spre țintă. Fiecare doctrină, fiecare biserică și fiecare denominațiune sunt ieșite complet din cursă; nu mai este loc pentru ele.

În Vechiul Testament nu există nici un simbol spre biserica mondială, afară de

unitatea obligatorie făcută de oameni pentru ridicarea turnului Babel. Acesta este singurul tablou care simbolizează unificarea. Nimrod a fost un om rău, care a subjugat împărățiile mai mici și le-a silit să vină într-un singur loc: la acel turn mare. Desigur, aceasta era o închinare religioasă, dar ea nu avea nici o valoare pentru că era împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Adevărul este că turnul Babel din Vechiul Testament este un simbol spre religia denominațională. Desigur, ei aveau o religie, dar aceea nu era conform Cuvântului.

Dumnezeu nu Și-a pus niciodată Numele într-o denomi-națiune. Dacă nu sunteți de acord cu mine, aș vrea să văd un text biblic care vă susține părerea. Eu știu că ei pretind că Dumnezeu a făcut aceasta, dar nu este adevărat. El nu poate să-Și așeze Numele în mai multe locuri, pentru că a promis că Numele Lui va locui într-un singur loc. Desigur, fiecare denomi-națiune pretinde că ea este locul acela, dar nu este adevărat. Atunci unde Și-a așezat El Numele?

Dar mai întâi, care este Numele Lui? Înainte de a afla unde Și-a așezat El Numele, trebuie să stabilim care este Numele lui Dumnezeu. Noi știm cu toții că El are mai multe titluri. Astfel, este numit „Tată”, acesta fiind un titlu; este numit „Duh Sfânt”, ceea ce este tot un titlu; este numit „Trandafirul din Saron”, un titlu; „Crinul din vale”, „Steaua dimineții”, „IeHoVaH-Jireh”, „IeHoVaH-Rafa”, etc. El are șapte nume compuse diferite, dar toate acestea sunt doar denumiri sau titluri. Niciunul nu este Numele Lui, dar El are un Nume.

Când l-a întâlnit pe Moise, El nu avea încă un Nume, așa că i-a zis: „*Eu sunt Cel ce sunt.*” (Exod 3.14). Dar noi vedem că atunci când a fost pe pământ, Isus a zis: „*Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt...*” (Ioan 8.28).

„*N-ai nici cincizeci de ani, l-au zis iudeii, și ai văzut pe Avraam!*” dar El a răspuns: „*Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu!*” (v. 57-58).

În zilele lui Moise, „Eu sunt Cel ce sunt” a fost în rugul aprins, în Stâlpul de Foc.

Mai departe, vedem că Isus a spus: „*Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți.*” (Ioan 5.43), ceea ce înseamnă că Numele Tatălui este Isus. Înțelegeți? Așa este. Gavril l-a numit „Isus” și la fel l-au numit prorocii, ceea ce înseamnă că El a fost într-adevăr Isus. Înainte de nașterea Sa, Isaia l-a numit deja „Emanuel”, ceea ce înseamnă „Dumnezeu este cu noi.” Da, Dumnezeu S-a descoperit în trup și a luat păcatele lumii asupra Lui. Și pentru că trebuia să facă aceasta, l S-a dat

numele Isus. Deci, Numele despre care vorbim este Isus. Și acest Nume a fost pus într-un Om, nu într-o biserică, denominațiune sau dogmă. El a hotărât ca Numele Lui să fie așezat în Isus Hristos, ceea ce înseamnă că El este locul de închinare al lui Dumnezeu, locul în care voi vă închinați Lui.

Încă înainte de a se naște, Numele Lui a fost Isus. Este foarte important faptul că îngerul Gavril i-a spus Mariei că Numele Lui trebuie să fie „Isus”, pentru că El era Fiul lui Dumnezeu.

Aici avem răspunsul. Acesta este singurul loc de închinare ales de Dumnezeu. Locul pe care L-a ales Dumnezeu pentru a se întâlni cu omul, nu a fost într-o biserică, nici într-o denominațiune sau dogmă, ci în Hristos. Acesta este singurul loc în care se întâlnește Dumnezeu cu omul și unde I se poate aduce închinare: în Hristos. Acesta este singurul loc. Indiferent dacă sunteți metodiști, bapțiști, catolici, pentecostali sau ce sunteți, există un singur loc în care puteți să vă închinați corect lui Dumnezeu, iar acesta este în Hristos.

În Romani 8.1+4 scrie: *„Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului... pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului.”* Aceasta este Evanghelia.

Noi putem să ne deosebim prin dogme și teorii omenești. Dacă mergeți la biserica baptistă sunteți bapțiști; dacă mergeți la biserica metodistă sunteți metodiști, sau poate sunteți catolici, dar dacă ați fost botezați în Hristos și ați devenit mădulare ale trupului Său, nu mai există nici o diferență. Zidul de despărțire este dărâmat și sunteți liberi pentru că sunteți în Hristos Isus; iar dacă sunteți liberi în Hristos Isus, vă rugați lui Dumnezeu în Duh și adevăr. Înțelegeți? Este Planul lui Dumnezeu ca voi să vă închinați Lui în Hristos Isus.

Nici o biserică denominațională nu poate pretinde aceasta, niciuna. Cum ați putea îndrăzni să ridicați asemenea pretenții? Dacă ați face aceasta, ați fi purtați de un duh anticreștin care vă ia de la Hristos și vă îndepărtează de El. Hristos este singurul loc în care Dumnezeu se întâlnește cu închinătorii Lui.

De curând am vorbit cu un bărbat din Beaumont, Texas, care mi-a zis: „Domnule Branham, dacă numele tău nu este scris în registrul de membri al bisericii noastre, nu poți ajunge în ceruri!” Vă puteți închipui așa ceva? Să nu credeți aceasta! Să nu

credeți că trebuie să aparțineți de o anumită biserică, pentru că altfel nu ajungeți în cer! Așa ceva este greșit, este anticreștin. Eu vă spun următoarele: Dacă credeți un astfel de duh, sunteți pierduți. Acesta este un semn sigur că sunteți pierduți, fiindcă vă îndepărtează de ceea ce a făcut Dumnezeu. Dumnezeu nu Și-a așezat Numele în nici o biserică, ci L-a așezat în Fiul Său, Hristos Isus, atunci când El și Fiul Lui au devenit Unul. Acesta este singurul Loc adevărat de închinare. Nu s-a pus nici o altă temelie, nu există o altă stâncă!

De aceea, „Pe Hristos, Stânca solidă, stau eu;

Toate celelalte terenuri sunt nisipuri mișcătoare.”

Denominațiunile se vor fărâmița și vor cădea, națiunile vor trece, dar El va rămâne pentru totdeauna. Nu există nici un alt loc în care omul să se poată închina și să primească răspuns de la Dumnezeu, decât în Hristos Isus. Acesta este singurul loc ales de Dumnezeu pentru a-Și pune Numele în El și singurul loc în care Se întâlnește cu oamenii care L se închină, ceea ce înseamnă că sunteți pierduți dacă credeți orice altceva.

Dacă citiți, toate cele șapte sărbători evreiești au fost ținute într-un singur loc. Ei nu țineau o sărbătoare aici pentru metodiști, dincolo una pentru bapțiști, dincolo una pentru prezbiterieni, dincolo una pentru catolici sau pentru pentecostali, ci toate cele șapte sărbători erau ținute în același loc.

Acesta este un tablou minunat. Nu demult, noi am vorbit despre cele șapte epoci ale Bisericii și am arătat că Dumnezeu le-a lăsat așa cum au fost descrise în Cuvânt, fiecare din ele împlinind partea din Cuvânt hotărâtă pentru ea. Indiferent când a venit, ei au văzut Lumina, ca de exemplu, cei care au descoperit botezul în Numele lui Isus. Dar ce s-a întâmplat apoi? Au făcut o denominațiune și au murit chiar acolo, iar Dumnezeu S-a dus la alții, pentru că El nu rămâne în niciuna din aceste dogme și doctrine. Nu are nimic a face cu ele, pentru că înaintea lui Dumnezeu nu poate rezista nimic pervertit. Cuvântul lui Dumnezeu este sfânt și neamestecat, Hristos fiind punctul central al închinării. El este Dumnezeu.

Toate cele șapte sărbători trebuiau ținute într-un singur loc. Ele nu puteau fi ținute într-un alt loc, nici în șapte locuri diferite, ci toate se serbau în același loc. Acesta este motivul pentru care cele șapte Epoci ale Bisericii trebuiau să vină dintr-un singur loc, din Hristos, care a vorbit și S-a descoperit în fiecare din ele. Așa este. Aceste șapte sărbători simbolizează cele șapte Epoci ale Bisericii, dar ei au făcut

din ele denomițiuni.

Tot în această legătură, aș vrea să privim încă un simbol sau umbră și anume, sărbătoarea pascală, care îl simbolizează pe Isus Hristos, care și-a vărsat sângele și a murit pentru noi. Jertfirea sângelui L-a simbolizat pe Hristos. Poate sângera o denomițiune? Vă puteți imagina o biserică sau o denomițiune sângărând? Sigur că nu. Era nevoie de o ființă vie ca să poată sângera și aici apare mielul pascal care L-a simbolizat pe Hristos. Mielul l-a simbolizat pe Hristos, pentru că El a fost Mielul lui Dumnezeu pe care L-a prezentat Ioan și care a ridicat păcatul lumii.

Mielul din Exod 12 îl simbolizează pe Hristos, iar dacă sunteți atenți, exista un singur loc în care nu putea să lovească moartea. Când moartea era pe cale să lovească țara, a fost dat un singur loc sigur, așa încât toți cei care erau găsiți afară din el, urmau să moară. Exista un singur loc! Locul acela nu era o casă, ci era un loc, locul în care a fost jertfit mielul. Îngerul morții nu a putut să lovească acolo unde era sângele mielului, și aceasta pentru că acela era locul în care și-a pus Dumnezeu Numele Său. Vedeți? Încă de la început, a fost vorba de Miel, iar astăzi este la fel.

Există un singur loc în care moartea duhovnicească nu poate să lovească, iar acest loc este Cuvântul. Moartea nu poate face nimic împotriva Cuvântului pentru că este Cuvântul viu al lui Dumnezeu. Dar în momentul în care introduceți dogme, Cuvântul se retrage. Se vor despărți așa cum se separă uleiul de apă; nu le puteți amesteca, orice ați face.

Când este introdusă o dogmă într-o denomițiune, toți o urmează, iar Cuvântul se stinge în mijlocul lor. Ce urmează? Cuvântul ia pe altcineva și merge mai departe, aducând de fiecare dată mai mult din El, așa cum a fost cu neprihănirea, sfințirea și botezul Duhului Sfânt, pentru ca acum să ajungem la bobul de grâu. Puteți vedea drumul pe care L-a parcurs Dumnezeu, făcându-și cunoscut tot timpul Numele în același fel, fiindcă El este Cuvântul?

El nu poate muri, Cuvântul vieții nu poate muri. Puteți vedea cât este de desăvârșit totul? Îngerul morții nu a fost oprit să lovească Egiptul, pe acei mari intelectuali; el nu a fost oprit să lovească țara lor, clădirile lor mărețe, pe faraon și preoții lor. Putea lovi orice clădire, orice loc și pe oricine voia, dar acolo unde era mielul, nu a putut să lovească. Moartea nu poate lovi acolo unde este locul pregătit pentru Dumnezeu, și acesta este în Miel, în Hristos.

Dacă sunteți atenți, nu i s-a interzis să-i lovească pe evrei, pe preoții evrei sau vreuna din denominațiuni. Ei toți trebuiau să fie în locul ales și pregătit de Dumnezeu, altfel erau loviți cu moartea.

Biserică, pe mine nu mă interesează unde te afli și de cine aparții! Dar este un lucru pe care trebuie să-l știți: voi trebuie să fiți în Hristos Isus sau sunteți morți. Numai în El puteți trăi! Biserica voastră poate fi bună, ca și clădire și părtășia voastră poate fi corectă din punct de vedere omenesc, dar dacă tăgăduiți Trupul, Sângele și Cuvântul lui Isus Hristos, sunteți morți chiar în clipa când faceți aceasta. De ce? Pentru că El este locul ales de Dumnezeu pentru închinare; acolo este Numele Lui. Dumnezeu a hotărât să-L pună acolo, nu într-o biserică. Unde? În Fiul, în Isus Hristos.

Fiți atenți! Numai în locul ales de El, în Mielul Lui și în Numele Mielului Lui, este siguranță!

Și încă ceva: a fost un miel mascul, un el, nu o ea. Nu o biserică (o ea), ci El; Numele Lui, nu numele ei. Dumnezeu nu a vrut să Se întâlnească cu omul în numele ei, ci în Numele Lui; în El, în Miel.

Oamenii spun: „Biserica noastră mare și puternică a făcut aceasta și cealaltă. Ea a rezistat tuturor furtunilor și numărul membrilor ei a crescut. Suntem o biserică mare și puternică.” Dar Dumnezeu nu a spus niciodată că „ea este...”, ci a vorbit doar despre El. El este locul de întâlnire, Mielul, nu biserica. Nu este numele ei, ci este Numele Lui. Dumnezeu nu a așezat nicăieri numele ei, ci a lăsat ca Numele Lui să locuiască în El. De aceea scrie că *„tot ce facem cu cuvântul sau cu fapta, să facem în Numele lui Isus Hristos”* Dacă ne rugăm, trebuie s-o facem în Numele lui Isus Hristos; dacă avem cereri, trebuie să cerem în Numele lui Isus Hristos; dacă mergem, să mergem în Numele lui Isus; dacă vorbim, să vorbim în Numele lui Isus; dacă botezăm, trebuie să botezăm în Numele lui Isus Hristos pentru că *„tot ce facem cu cuvântul sau cu fapta, trebuie să facem în Numele lui Isus Hristos.”* (Coloseni 3.17).

Odată când am vorbit despre tema aceasta, cineva mi-a zis:

„Frate Branham, soția mea poartă numele meu, iar înainte se numea altfel.” Este vorba de un predicator, care s-ar putea să fie printre noi astăzi. Eu am să spun că se numesc Jones, deși nu acesta este numele lor real. Și a continuat: „Deci, soția mea poartă numele meu, dar nu trebuie să se trezească dimineața, să ia mătura în

mână și să spună: „Mătur în numele lui Jones; spăl vasele în numele lui Jones; cos în numele lui Jones, etc.” Nu cred că trebuie spus vreun nume.”

„Ba eu cred că trebuie să facă chiar așa.”

„Nu, nu cred că trebuie să spună aceasta, pentru că oricum, tot ce face, face în numele lui Jones.”

Atunci i-am zis: „Eu nu cred că te-ai dus pe stradă și când ai văzut-o, ai luat-o de mână și i-ai zis: „Vino aici, Jones!” ci mai întâi a trebuit să devină doamna Jones prin căsătorie, pentru că altfel trăiești cu ea în curvie. Tot așa este și duhovnicește. Dacă ai fost botezat altfel decât în Numele lui Isus Hristos, ai făcut un botez adulter, care nu se găsește în Biblie.”

Înțelegeți? Acesta este motivul pentru care tot ce faceți cu cuvântul sau cu fapta, trebuie făcut în Numele Domnului Isus Hristos. Dar mai întâi, trebuie să primiți Numele Lui.

În seara aceasta, în sală sunt o mulțime de femei bune, cumsecade, fidele și credincioase, dar numai una dintre ele este doamna Branham. Doar ea este soția mea și mă urmează acasă.

Tot așa, în lume există o mulțime de oameni buni, biserici și comunități bune și sfinte, dar există o singură Mireasă a lui Isus Hristos. Pentru Ea vine El din nou, pentru că Ea poartă Numele Lui. Acolo primește El închinarea; numai în Ea. Acesta este adevărul.

De aceea, *„tot ce facem cu cuvântul și cu fapta, facem în Numele Domnului Isus Hristos,”* pentru că *„nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.”* Așa scrie în Fapte 4.12: *„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.”* Totul a fost numit după Numele lui Isus Hristos, până în cerurile cele mai înalte. Toată familia din cer este numită după Numele Isus. Așa spune Biblia. Dar nu numai cea din cer, ci și toată familia de pe pământ este numită după acest Nume. Acesta este Numele ales de Dumnezeu, acesta este locul de închinare ales de El: în Isus Hristos.

Noi știm că acesta este adevărul; știm că nu există nici un alt loc de închinare, în afară de El, pentru că *„nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care*

trebuie să fim mântuiți.” Numele Lui este Numele de răscumpărare al lui Dumnezeu, pentru că El S-a făcut cunoscut ca: „IeHoVaH-Jireh; IeHoVaH-Rafa, etc. „IeHoVaH-Jireh” înseamnă „Domnul iartă toate păcatele tale,” iar „IeHoVaH-Rafa” înseamnă „Domnul vindecă toate bolile tale.” El are multe denumiri, dar are un singur Nume de răscumpărare care a fost dat oamenilor, și acesta este „ISUS”. Acesta este Numele pe care L-a ales El.

Și unde L-a așezat? În Hristos. A te încrede în toate celelalte nume de biserici, comunități, dogme și titluri, înseamnă moarte. Mai mult, dacă credeți că biserica vă duce în cer, sunteți pierduți; dacă credeți că biserica penticostală vă duce în cer, sunteți pierduți; dacă vă încredeți în baptiști, luterani, prezbiterieni, catolici sau în orice altă biserică, în numele, titlurile sau crezul lor, sunteți pierduți, pentru că voi nici măcar nu vă puteți ruga până nu veniți în locul de închinare. Amin. Și singurul loc în care se întâlnește Dumnezeu cu închinătorul, este acela pe care L-a ales El ca să-Și pună Numele. Astfel, dacă vă încredeți în oricare altul, sunteți pierduți.

Mi-am mai notat un tablou din Scriptură care se referă la Isus. Mielul trebuia să fie fără cusur. Despre care sistem sau denominațiune puteți spune așa ceva? Despre care biserică? Despre biserica catolică, protestantă, iudaică sau despre alta? Puteți spune despre un sistem sau denominațiune că este fără greșală? Toate acestea au fost respinse. Dar există un loc (Aleluia!), iar acesta este Isus Hristos. El este fără cusur; în El nu este vină. Dar toți cei care încearcă să susțină că biserica lor este fără cusur, etc., sunt călcători obraznici ai Cuvântului, iubitori de sine, pe jumătate morți în crezurile laodiceene și nu posedă Adevărul. Chiar și Pilat, dușmanul Lui, a spus: *„Eu nu găsesc nicio vină în Omul acesta.”* (Luca 23.4). Vedeți ? Chiar dușmanul Lui a mărturisit că nu găsește nici o vină în El, ceea ce înseamnă că nici voi nu îl puteți acuza de vreun păcat.

De altfel, El le-a zis cărturarilor din vremea aceea: „Cine Mă poate învinui de vreun păcat? Cine poate dovedi că sunt un păcătos?” Arătați-mi o biserică sau o denominațiune care ar putea spune că nu a făcut nimic greșit. Putem spune sincer că nu poți găsi nici una care să nu fi ucis sau să fi făcut alte lucruri greșite. Și totuși se numesc creștini. Nu, nici un crez sau denominațiune, nu este locul de întâlnire și de închinare al lui Dumnezeu!

Prieteni, nu vreau să vă jignesc, dar eu sunt răspunzător pentru acest Mesaj și el spune: „Ieșiți afară din această încurcătură!” Dar unde vă conduc dacă vă chem

afară? În capela Branham? Noi suntem la fel de vinovați ca toți ceilalți, așa că există un singur loc în care vă pot călăuzi, un singur loc în care sunteți în siguranță și scăpați de moarte: în Isus Hristos, singurul loc de închinare ales de Dumnezeu. Acesta este locul pe care vi-l prezint în seara aceasta, locul în care Și-a așezat Dumnezeu Numele și a făgăduit că Se va întâlni cu toți cei care vor intra, pentru a avea o legătură frățească cu cei care sunt în Hristos și pentru a serba Cina cu ei; nu într-o biserică, nici într-o clădire, ci în Hristos. El este Cortul întâlnirii lui Dumnezeu. El este locul în care a venit Dumnezeu Însuși pentru a locui: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*” (Matei 17.5; traducere din limba engleză). Acolo a locuit Dumnezeu și acolo Și-a așezat Numele: în Isus Hristos. Numele Lui a fost așezat într-un Om, în Fiul Său, în Isus Hristos, în care a locuit El Însuși, acest Cort al întâlnirii fiind simbolizat prin vechiul Ierusalim, prin sărbători și prin vechiul Templu.

În ziua în care a fost adus Chivotul la locul convenit, a ieșit fum și a răsunat Glasul lui Dumnezeu. Tot așa s-a întâmplat și când a intrat Dumnezeu în Cortul întâlnirii, în Isus Hristos: a răsunat Glasul Lui. Ce arată aceasta? Că cel vechi, natural, era o umbră spre Cel nou care urma să vină. Astfel, când a venit în Hristos, El a zis: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc. Acesta este locul pe care Îl aleg ca să-Mi așez Numele, să Mă întâlnesc cu omul și să primesc închinare.*” Dumnezeu a ales locul, iar acesta nu este o biserică sau o denomi-națiune, ci în Isus Hristos. Desigur.

După cum am spus deja, El trebuia să fie fără cusur. Nici o denomi-națiune nu poate ridica o asemenea pretenție, pentru că dacă o face dovedește că este antihristă.

Aici mai avem un tablou care Îl umbrește pe El. Conform Exod 12, mielul trebuia ținut patru zile pentru a fi verificat dacă corespunde pentru a fi adus jertfă. Astfel, era verificat în toate privințele: să nu aibă vreun cusur, vreo boală sau altceva de felul acesta. Poate cineva se gândește că mielul a fost jertfit în ziua a paisprezecea a lunii, dar amintiți-vă că trebuia ales în ziua a zecea, iar în ziua a paisprezecea era jertfit, ceea ce înseamnă că era ținut patru zile.

Isus, Mielul lui Dumnezeu, a mers la Ierusalim și nu l-a mai părăsit, deoarece acolo a murit, a fost îngropat și a înviat. El a fost expus timp de patru zile și patru nopți criticilor. Cât de desăvârșit a fost simbolizat prin mielul pascal! El a fost verificat timp de patru zile, iar Pilat a spus: „*Eu nu găsesc nicio vină în Omul acesta.*” (Luca 23.4).

Un alt tablou care îl umbrește pe El, ne arată că nici un os al Lui nu a fost rupt. Și acest lucru a fost simbolizat perfect prin mielul pascal, deoarece scrie că nu era voie să i se rupă nici un os. Dacă totuși se întâmpla aceasta, jertfa nu era primită. Biblia spune că soldații romani au vrut să-i zdrobească fluierile picioarele, dar când au observat că era mort, l-au străpuns coasta cu sulita și imediat a curs din ea apă și sânge. (Ioan 19.31-37).

Aș vrea să observați încă ceva puternic. Nu vreau să trec pe lângă aceasta, pentru că El a fost simbolizat și prin jertfa de mâncare. Biblia spune că în vechime ei aveau o școală a prorocilor, o școală bună care într-o zi a fost vizitată de Elisei. Ei au vorbit cu el și l-au rugat să plece, zicând: „Dacă rămâi aici, lucrurile sunt prea drepte.” Da, ei voiau să plece, dar înainte de aceasta, s-au gândit să-i pregătească o cină, așa că s-au dus să adune niște verdețuri. Dar printre verdețurile bune, ei au găsit și verdețuri otrăvitoare și le-au aruncat în oală. Când mâncarea a început să fiarbă, cineva a strigat: „Ah, moartea este în oală! Această mâncare nu poate fi mâncată.” Dar Elisei le-a zis: „Aduceți-mi o mână de făină!” apoi a luat făina, a aruncat-o în oală și a spus: „Mâncați din ea pentru că acum este bună.”

Hristos a fost Jertfa de făină. Fiecare piatră de moară trebuia așezată la fel și fiecare bob trebuia măcinat la fel, pentru jertfa de făină. Aceasta arată că El este Vindecătorul și că a luat asupra Lui moartea, în locul nostru, aducându-ne Viața prin legea harului. Aleluia! Dacă intră Hristos înăuntru, în locul morții vine Viața, pentru că El este Același ieri, azi și în veci. Da, acolo unde era moartea, a intrat Viața, pentru că Hristos, care este Jertfa de făină, a intrat înăuntru.

Ce lecție măreață am putea învăța din toate aceste lucruri dacă ne-am adânci în ele!

Fiți atenți! Nici un cuvânt din aceste tablouri care îl umbresc pe El nu a dat greș. Totul a fost simbolizat perfect. El este Locul ales de Dumnezeu pentru închinare și l-a fost dat Numele lui Dumnezeu. El este Cuvântul lui Dumnezeu și poartă Numele lui Dumnezeu. Da, El este și Cuvântul lui Dumnezeu și Numele lui Dumnezeu. El a fost Cuvântul făcut trup; El a fost Cuvântul lui Dumnezeu, Mielul lui Dumnezeu și Numele lui Dumnezeu; El era Dumnezeu. Aceasta a fost El: singurul Loc ales de Dumnezeu pentru închinare.

Dumnezeu respinge orice alt loc, în afară de Isus Hristos, așa că nu puteți să vă închinați Lui în altă parte, pentru că El a spus: „*Degeaba Mă cinstesc ei, dând*

Învățăături care nu sunt decât niște porunci omenești." (Marcu 7.7). Astăzi avem tot felul de dogme și doctrine și toți spun: „Aceasta este calea!” „Aceasta este calea!” dar Isus a spus clar: *„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.”* (Ioan 14.6). Cu alte cuvinte: *„Eu sunt Ușa oilor. Toți ceilalți sunt hoți.”* El este singura intrare; El este Ușa; El este calea, adevărul și viața; El este totul, singura intrare, singurul loc, singura închinare, singurul Nume. Totul se revarsă în Isus Hristos. Tot Vechiul Testament este legat de El și la fel Noul Testament. Și Biserica de astăzi este legată de El, prin Cuvântul și poruncile Sale. Nu există nici un alt loc, nume sau altceva, cu privire la care să fi făgăduit Dumnezeu că se va întâlni cu omul, afară de Isus Hristos, singurul Loc ales de El pentru închinare.

Observați! Dumnezeu a făgăduit că Se va întâlni cu închinătorii Săi numai în Locul acela, și anume în Locul ales de El; nu în cel ales de noi conform părerilor noastre, ci în locul ales de El conform gândurilor Sale. Acesta urma să fie Locul ales de El pentru a-și așeza Numele acolo; totul s-a întâmplat prin propria Sa alegere.

Deci, am aflat care este Locul în care Și-a așezat El Numele, adică în Hristos Isus, ceea ce înseamnă că nu există nici un alt Nume și nici un alt loc. Sunteți mulțumiți? Atunci spuneți: „Amin!”

Întrebarea este: am înțeles noi unde este locul acesta și știm că nu este acceptat nici un alt loc de închinare decât Hristos? Voi puteți să vă pocăiți, dar prin aceasta nu vă închinați, ci vă rugați pentru iertare.

În ziua de Rusalii, când i-au văzut pe cei o sută douăzeci vorbind în limbi și făcând semne și minuni, ei (biserica) i-au batjocorit și au zis: *„Sunt plini de must, se poartă ca niște oameni beți!”* Toți se legănau ca niște oameni beți, vorbeau în limbi și se comportau ciudat, iar printre ei se afla și Maria.

Dar Petru s-a ridicat și a spus: *„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele!*

Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:

„În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură;

feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa vise!

Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci.

Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum;

soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” (Fapte 2.14-21).

Când au auzit aceste cuvinte, cei prezenți au fost străpunși la inimă, așa că l-au întrebat pe Petru și pe ceilalți apostoli: „*Fraților, ce să facem?*” Și Petru le-a răspuns: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.* (Fapte 2.38). Aceasta este făgăduința valabilă și pentru generațiile viitoare.”

În continuare am vrea să aflăm cum putem intra în El. Cum intrăm noi în acest loc de închinare? Acest lucru ni-l clarifică 1 Corinteni 12.13: „*Printr-un singur Duh,*” nu printr-o biserică, nu printr-o dogmă, nu printr-un păstor, nici printr-un episcop sau preot, ci prin Duhul Sfânt, „*am fost botezați într-un singur trup*”, care este Trupul lui Isus Hristos și am primit intrare la fiecare dar care este în acest Trup. Desigur. Nu prin atașarea la o biserică, nici prin mărturisirea unei doctrine, nici prin faptul că sari în sus și-n jos, nici printr-o strângere de mână sau altceva de felul acesta, ci prin nașterea din nou ești botezat în Trupul lui Isus Hristos. Amin. Noi suntem botezați în Trupul lui Isus Hristos, prin Duhul Sfânt. Amin! Ce este acest Trup?

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1+14).

Cum este posibil să fim în acest Trup și totuși să tăgăduim Cuvântul sau să-L punem într-un loc care nici nu este în Trup? Cum putem face aceasta?

Locul ales de Dumnezeu.

Fiți atenți! Dacă ați fost botezați cu adevărat în El, există și o dovadă adevărată a acestui lucru. Care este aceasta? Că credeți în El, în Cuvânt. Cum puteți fi o parte

din El și totuși să Îl tăgăduiți? Cum aș putea să-mi tăgăduiesc propria mână? Dacă aș face aceasta, înseamnă că ceva nu este bine cu mine din punct de vedere mintal. Același lucru este valabil și spiritual: dacă cineva tăgăduiește Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El l-a dat ca făgăduință, este bolnav.

Voi nu puteți să tăgăduiți nici măcar o iotă din Cuvânt, pentru că sunteți o parte din El. Da, sunteți o parte din El, pentru că ați fost botezați în El prin Duhul Sfânt. Numai așa ați putut intra în Trupul lui Isus Hristos.

Ce lucru minunat! Dumnezeu l-a întâlnit pe Avraam într-un loc deosebit și acolo a primit închinare de la el. Așa a fost întotdeauna. Cuvântul Său făgăduit este trăit de El însuși în voi. Ați înțeles aceasta? Cuvântul pe care a făgăduit Domnul că Îl va împlini în timpul acesta, va fi citit de oameni în voi, pentru că voi sunteți epistola scrisă a lui Dumnezeu. Nu ceea ce pretindeți, ci ceea ce lucrează Dumnezeu prin voi va vorbi mai tare decât tot ceea ce puteți pretinde voi. Și El a spus: *„Iată semnele care îi vor urma pe cei ce cred...”* Aceasta vorbește prin voi.

Dumnezeu a spus ce va fi în epoca aceasta, iar credincioșii din ea trebuie să creadă ceea ce a făgăduit El pentru astăzi. Așa cum au trebuit să intre în arcă pentru a fi salvați în zilele lui Noe sau cum au trebuit să părăsească Egiptul pentru a fi scăpați din robie, așa trebuie să intrați voi în Hristos, în Cuvântul care spune că El este Același ieri, azi și în veci, ca să fiți mântuiți.

Cum intrați în El? Prin botez. Prin botezul în apă? Prin Duhul Sfânt, pentru că așa spune Biblia: *„Printr-un singur Duh, am fost botezați să alcătuim un singur Trup.”*

Nu încercați să interpretați Cuvântul Său făgăduit, pentru că Îl va interpreta El pentru voi, când faceți ceea ce a promis El că veți face. Biserica aceea care Îl urmează, Îi va semăna atât de mult încât oamenii o vor recunoaște. Priviți cum au fost cercetați Petru și Ioan din pricina vindecării ologului de la Poarta Frumoasă. Preoții știau că cei doi bărbați erau fără școală, dar au recunoscut că fuseseră cu Isus. Cum? Prin faptul că au făcut aceleași lucrări pe care le-a făcut El.

El trebuia să fie găsit în lucrarea Tatălui Său, iar astăzi este la fel.

Gândiți-vă că El este Același ieri, azi și în veci. Astfel, Dumnezeu Se întâlnește cu voi în El, în singurul loc ales pentru închinare, pentru că acolo a fost așezat Numele Lui: în Isus; Isus fiind Numele lui Dumnezeu. Țineți minte că „Tată, Fiu și Duh Sfânt” sunt titluri ale Numelui „Isus Hristos.”

În Matei 28.19 scrie: „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,*” iar oamenii au tălmăcit tot timpul fals acest lucru, spunând: „În Numele Tatălui, în Numele Fiului și în Numele Sfântului Duh.” Dar nici măcar nu scrie așa, ci: „*În Numele (singular) Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.*” „Tată” nu este un nume, „Fiu” nu este un nume și „Duhul Sfânt” nu este un nume, ci sunt titluri. De aceea, zece zile mai târziu, Petru s-a ridicat și a spus: „*Pocățiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos.*” A făcut Petru ceea ce a poruncit El? Da, el a împlinit întocmai porunca dată de Isus, pentru că „Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt” este „Domnul Isus Hristos.”

Acesta este motivul pentru care în Noul Testament toți au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos, și nu găsim în Biblie nici o persoană care să fi fost botezată în titlurile de Tată, Fiu și Duh Sfânt. Aceasta s-a întâmplat pentru prima dată la Conciliul de la Niceea și a devenit dogma Romei, rânduiala Bisericii catolice. Voi puteți găsi aceasta în catehismul lor. Eu am citit cartea „Faptele credinței noastre,” iar acolo scrie că într-adevăr acest botez este o dogmă catolică. Așa este. Ei au recunoscut că nicăieri în Biblie nu scrie așa ceva, dar pretind că au puterea să o modifice după cum vor. Spuneau aceasta referindu-se la papa, dar eu nu sunt de acord cu așa ceva. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, iar „*dacă adaugă cineva ceva sau scoate ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții.*” Deci, este suficient să scoți un cuvânt, nu o frază sau un pasaj și ești terminat.

Încă de la început, Dumnezeu Și-a protejat poporul prin Cuvântul Său, și după cum știm, interpretarea greșită a unui singur Cuvânt a produs fiecare durere de inimă, de fapt toată durerea și moartea. Eva nu a sucit o frază întreagă, ci a încălcat un singur Cuvânt. Așa citim la începutul Cărții. Dar ce a spus Isus când a venit la jumătatea Cărții? „*Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4). Iar la sfârșitul Ei a zis: „*Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.*”

Și, *dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.*” (Apocalipsa 22.18-19). De ce sucește Cuvântul? Pentru că este un proroc fals. De aceea spune Biblia că sângele oamenilor va fi cerut din mâinile lui.

Noi trebuie să ne ținem de acest singur Loc de închinare care este Isus Hristos, Cuvântul, Același ieri, azi și în veci. Amin! Gândiți-vă că nu există nici un alt loc de întâlnire pentru închinare, niciunul, afară de Locul pe care L-a ales Dumnezeu.

Ioan Botezătorul a venit la trecerea de la Vechiul la Noul Testament.

Acum fiți foarte atenți! Într-o zi, a venit în zbor din pustiu, Ioan, vulturul cel mare. El a venit cu aripile larg deschise și s-a așezat pe malul Iordanului. Un vultur mare, un proroc care a făcut o punte între Vechiul și Noul Testament. El le-a spus adevărul și celor din dreapta și celor din stânga și a vestit pocăința. Când au venit fariseii și saducheii la el ca să-i pună întrebări, el le-a zis simplu: „...nu vă apucați să ziceți în voi înșivă: „Avem pe Avraam ca tată!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.” (Luca 3.8). Vedeți, el le-a adus Evanghelia în față și a spus: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-l duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

Acela Își are lopata în mână, Își va curăța cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.” (Matei 3.11-12).

Acest vultur puternic al Evangheliei, a venit și și-a vestit mesajul cu asprime, condamnând păcatul. El a condamnat păcatul împăratului Irod, care se căsătorise cu nevasta fratelui său și i-a spus în față că este greșit. Vă puteți imagina că un asemenea vultur al Evangheliei ar putea tăcea?

Unii dintre ei i-au zis: „Ioane, nu predica acum despre căsătorie și despărțire, pentru că este prezent Irod!” dar el s-a dus drept în fața împăratului și i-a zis: „Nu-ți este îngăduit s-o ai de nevastă.” (Matei 14.4). Așa este. Cine făcea aceasta? Vulturul care venise din pustie. El nu fusese educat în dogmele și doctrinele denominațiunilor, ci sub puterea Dumnezeului celui Atotputernic, ca să știe ce este drept și primise semnul de recunoaștere al lui Mesia. Aleluia! „Aleluia” înseamnă „Slavă lui Dumnezeu”! Nu vă temeți! Nu mi-am ieșit din fire, nu am rănit încă pe nimeni și știu exact pe ce stau.

O, mă gândesc la vulturul acela mare și puternic care a zburat în mijlocul lor și le-a zis: „Am primit un semn și Îl voi recunoaște când va veni!” Într-o zi, Ioan stătea acolo și predica, iar cărturarii stăteau pe partea cealaltă și spuneau: „Crezi că va veni timpul când va fi desființată jertfa zilnică, iar templul acesta măreț va dispărea, astfel încât toată lucrarea pe care am făcut-o noi, denominațiunile

noastre, a fost zadarnică?”

„Da, va veni vremea când totul va dispărea!”

„Nu se poate! Ești un proroc fals!”

Dar Ioan a privit în jur și a zis: „Vedeți, acolo este El! Acolo este Locul ales de Dumnezeu pentru închinare, Mielul, adevăratul Miel al lui Dumnezeu, care poartă păcatele lumii!” El nu a spus: „Aici vin metodiștii, bapțiștii sau catolicii,” ci a zis: *„Acesta este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!”* Singurul Loc sigur este în Mielul lui Dumnezeu. Numai în El este salvare, nu într-o biserică, într-o dogmă, într-un popor, într-un tată sau o mamă, într-un om sfânt sau într-un loc sfânt. Numai în El, în Domnul Isus Hristos, unde Dumnezeu Și-a pus Numele Său, în Omul în care a plătit prețul pentru noi păcătoșii. Acesta este singurul Loc în care putem primi mântuirea.

Aceasta este Stânca pe care stau eu. Ioan L-a recunoscut și a mărturisit: „Eu nu-L cunoșteam, dar când L-am văzut venind acolo unde am primit însărcinarea...” Nu într-un seminar ca tatăl lui. Ioan nu a fost instruit într-o școală, ci în pustiu. El a urmat „seminarul teologic” al Dumnezeului celui Atotputernic și aștepta Cuvântul lui Dumnezeu; nu ceea ce spunea un grup de oameni ci ceea ce spunea Dumnezeu. Iar atunci când a privit în sus și a văzut cum cobora Duhul Sfânt peste Isus, a zis: „Acesta este El!” Oh, aici aveți Locul vostru de închinare! Acesta este Locul vostru de scăpare. Acesta este Mielul lui Dumnezeu care ridică tot păcatul lumii. Nu o biserică, nu o dogmă sau altceva de felul acesta, ci Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.

Puteți vedea că Ioan L-a recunoscut? El nu a spus: „Voi, fariseilor, saducheilor, irodienilor, etc., sunteți corecți!” Ci a zis: „Acesta este Mielul lui Dumnezeu! Acesta este Locul! El poartă Numele! El este, pentru că nu există nici un alt nume sub cer...”

Dar ce a spus Isus despre Ioan? El a zis că Ioan a fost „O lumină care a strălucit pentru a le arăta oamenilor care este calea corectă pe care trebuiau s-o urmeze înaintea primei Sale veniri.”

Fiți atenți ca să nu pierdeți nimic! Isus a spus că Ioan a fost lumina, prin aceasta referindu-se la Maleahi 3.1: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.”* Nu este nici o greșală! Prorocul cu lumina care strălucea, L-a

identificat pe Isus ca fiind singurul Miel. Toți ceilalți miei și celelalte lucruri despre care vorbeau preoții, au fost anulate, pentru că aici era adevăratul Miel al lui Dumnezeu, iar Ioan a fost bărbatul care ne-a luminat acest lucru. Astfel, în Matei 11.10 citim: „*Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care îți va pregăti calea înaintea Ta.*” Vedeți? Cel care a fost trimis să pregătească această cale, a recunoscut că El este locul: „Acesta este El. Orice confuzie este exclusă, pentru că văd semnul care îl urmează. Știu că este El, pentru că din cer a coborât o Lumină care s-a oprit deasupra Lui.”

În timp ce ne apropiem de încheiere, aș vrea să te întreb ceva, fratele meu.

Nu ne-a făgăduit El, în Maleahi 4 partea a doua, că ne va trimite un vultur urmat de Lumina Stâlpului de Foc, ca să îi dovedească bisericilor rătăcite de astăzi că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, așa cum scrie în Evrei 13.8? Nu ne-a făgăduit El că va veni și astăzi în zbor un vultur din pustiu? Amin! Acesta este adevărul! Cât de perfect se potrivește aceasta cu Luca 17.30, unde ni se spune că atunci când Se va descoperi Fiul omului, Vulturul, ne va dovedi că toate celelalte locuri de închinare: denomi-națiunile, etc., nu au nici o valoare.

Dumnezeu Și-a ales propriul Loc, iar Ioan a spus: „Acesta este El!” Același lucru ne este făgăduit și pentru timpul acesta. Conform ultimului verset din Maleahi 4, el trebuie să întoarcă inimile copiilor la credința originală, să dovedească că aceste lucruri nu se potriveau pentru nici o altă epocă, că botezul în Numele lui Isus Hristos nu era pentru trecut și că El este încă același și astăzi. Amin! Toate celelalte locuri de închinare trebuie să fie date de rușine, aceasta fiind sarcina vulturului din timpul sfârșitului. Da, el trebuie să dovedească că toate celelalte sunt o nebunie, că denomi-națiunile sunt o nebunie și să-i facă pe oameni atenți cu același semn pe care l-a făcut El, la faptul că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Aleluia!

În Apocalipsa 4.7 scrie despre cele patru făpturi vii, despre care am vorbit nu demult. Atunci am constatat că prima făptură vie semăna cu un leu și s-a ridicat pentru a se împotrivi provocărilor din timpul acela. Acesta este Leul din seminția lui Iuda. După el a venit făptura următoare, care semăna cu un vițel, un animal pentru povară și jertfă. Astfel, în zilele inchiziției romane, s-a stins aproape toată creștinătatea, fiind jertfită. A urmat făptura care avea fața ca a unui om, reprezentându-i pe reformatori, bărbați înțelepți cu pregătire omenească, teologie, etc., pentru ca în final să apară făptura care semăna cu un vultur care zboară.

Aleluia! Aceasta înseamnă că acela va fi un vultur care zboară și cum spune prorocul: „*Spre seară se va arăta lumina.*”

Vedeți? A existat un timp al reformatoților, o zi mohorâtă care nu se putea numi nici zi, nici noapte, dar spre seară urma să fie altfel, urma să se arate lumina.

Va fi lumină pe la timpul Vulturului,

Calea spre slavă cu siguranță o veți afla;

În calea apei este Lumina astăzi,

Îngropat în Numele scump al lui Isus.

Tânăr și bătrân, pocăiți-vă de toate păcatele voastre

Duhul Sfânt cu siguranță vă va boteza înăuntru;

Căci Luminile de seară au venit

Este un fapt că Dumnezeu și Hristos sunt Unul.

Amin. „*Spre seară se va arăta lumina.*” Singurul Loc ales de Dumnezeu pentru închinare.

Ce va face acest Mesaj? În timpul de seară va fi lumină. Ce va face ea? Îi va călăuzi pe copiii lui Dumnezeu prin același semn al Stâlpului de Foc, care i-a călăuzit pe copiii lui Israel prin pustie, Acasă, în țara făgăduită. Acesta este singurul Loc care există. Acesta este singurul Nume al lui Dumnezeu pentru mântuire. După El, după Isus Hristos, a fost numită întreaga familie cerească.

Biserică, prieteni, oameni păcătoși, nu vă încredeți în nimic altceva decât în Isus Hristos. Să nu vă încredeți într-un predicator! Să nu vă încredeți în nimeni pentru mântuirea voastră! Nu vă încredeți într-o biserică, într-o dogmă sau denominațiune, ci încredeți-vă în Isus Hristos, fiindcă El este Lumina acestui ceas.

Să ne plecăm capetele.

Va fi lumină pe la timpul serii,

Calea spre slavă cu siguranță o veți afla;

În calea apei este Lumina astăzi,

Îngropat în Numele scump al lui Isus.

Tânăr și bătrân, pocăiți-vă de toate păcatele voastre

Duhul Sfânt cu siguranță vă va boteza înăuntru;

Căci Luminile de seară au venit

Este un fapt că Dumnezeu și Hristos sunt Unul.

O, frate, soră, dacă nu te-ai pocăit încă și nu te-ai botezat în Numele lui Isus Hristos, vrei să faci în seara aceasta un început? Vreți să-I dați lui Dumnezeu posibilitatea să vă primească în locul în care puteți să-I aduceți închinare? Gândiți-vă că în afară de Hristos, nu există nici un alt loc, despre care să fi făgăduit Dumnezeu că Se va întâlni cu voi și vă va primi rugăciunile.

Poate zici: „Frate Branham, mă rog la fel de sincer ca ceilalți.” Aceasta a făcut și Cain. El a adus o jertfă, la fel ca Abel, doar că a fost o jertfă greșită. Poate mergeți la biserică, plătiți zeciuială, vă îndepliniți sarcinile de creștin așa cum trebuie și sunteți la fel de sinceri ca ceilalți bărbați și femei. Eu sunt de peste treizeci de ani în acest oraș și predic același Mesaj, dar îmbătrânesc și nu voi mai fi mult printre voi. Gândiți-vă însă, că vocea mea este înregistrată și va vorbi în ziua judecății împotriva voastră.

Există un singur loc în care Dumnezeu Și-a așezat Numele, iar acesta nu este o biserică, ci în Isus. Există un singur Loc de închinare, un singur Loc unde veți fi primiți și acesta este în preaiubitul Isus Hristos. Dumnezeu nu le-a dat oamenilor nici un alt nume în care să fie mântuiți; nu le-a dat nici o biserică, nici o dogmă, nu le-a dat nimic altceva decât pe Isus Hristos. Acesta este Mesajul acestui ceas și ne-a fost trimis pentru a întoarce inimile copiilor spre credința părinților; spre credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Nu vreți să-L primiți și voi în seara aceasta?

În timp ce toate capetele sunt plecate, aș vrea să ridice mâna toți cei care vor să fie incluși în rugăciune. Nu putem să vă chemăm la altar, pentru că sunteți prea mulți.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. În partea stângă sunt în jur de trei sute. Cei din

dreapta, vreți să ridicați mâna și să spuneți: „Vreau să fiu inclus și eu în rugăciune.”? Cred că în dreapta sunt ridicate cam o sută cincizeci de mâini. Nu departe de aici este o capelă care are un bazin mare și un păstor bun, fratele Orman Neville și lucrătorii lui. Puteți să vorbiți cu ei despre orice problemă pe care o aveți. În fiecare zi sau noapte, la orice oră, dacă vor, oamenii care s-au pocăit pot să se boteze, iar dacă urmați porunca Lui și sunteți sinceri, prin făgăduința lui Dumnezeu vi se dă siguranța că veți primi botezul cu Duhul Sfânt.

Există un singur loc de închinare, iar acesta nu este capela, ci în Hristos. Cum putem ajunge în El? Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur Trup.

Să ne rugăm.

Dumnezeule scump, când au ridicat mâna, oamenii au arătat ce este în inima lor. Au făcut-o din convingere și cu siguranță, pentru că au nevoie de ajutorul Tău, iar eu mă rog pentru fiecare din ei, Tată, pentru că Tu ai spus că *„Cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.”* (Ioan 5.24).

Eu am lipsit câteva săptămâni din oraș, iar când m-am întors, am întrebat de unul și de altul și am auzit că nu mai sunt printre noi.

„Ce s-a întâmplat?”

„Ei au plecat dintre noi.”

Dumnezeule scump, suntem chemați unul după altul. Da, unul după altul trebuie să acceptăm invitația de a trece prin valea umbrei morții, pentru că fiecăruia dintre noi, muritorii, ne vine ceasul plecării. În seara aceasta ne-ai promis că dacă credem în El și ne botezăm în Numele Lui, ne vei lua în Trupul lui Hristos; nu într-o biserică, ci în Trupul Lui. Tată, acest Trup este deja pregătit și nu trebuie să mai stea în fața judecății. Da, Dumnezeu Și-a vărsat mânia peste trupul lui Hristos, de aceea acest Trup este eliberat de păcate. Pentru că suntem în El, noi suntem liberi de păcate prin Jertfa de împăcare. În acest Trup, noi avem legătură unii cu alții, iar sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curăță de orice păcat și murdărie.

Dumnezeule Tată, Te rog să-i primești pe fiecare în Împărăția Ta. Îngăduie aceasta, Dumnezeule! Fă să nu piară niciunul din ei, fie că este băiat sau fată, bărbat sau

femeie. Doamne, în seara aceasta sunt printre noi și câțiva din familia mea și ei nu sunt încă sub Sânge. Dumnezeule, fă ca niciunul dintre ei să nu piară, fiindcă cred din toată inima pentru ei.

Lucrează în seara aceasta în inimile fraților și surorilor mele, în inimile prietenilor mei din locul acesta și de pretutindeni unde se aude această transmisie telefonică sau ajunge acest Mesaj. Multe state ale Americii, începând de pe Coasta de est, până la cea de vest, sunt în legătură telefonică cu noi. Dumnezeule, Te rog pentru toți cei ce sunt în Tucson, în California, în Nevada, în Idaho, în Texas și în Est, fiindcă ei ne ascultă în adunările lor mici, în benzinării sau în casele lor. Îngăduie ca fiecare bărbat pierdut, fiecare femeie, fiecare băiat și fată, să vină în ceasul acesta la Tine. Îngăduie aceasta, Doamne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Ajută-i să găsească acest loc sigur, cât mai este timp, fiindcă putem vedea cu toții scrisul de pe perete. Pământul devine tot mai neliniștit, pentru că eliberarea este aproape. O parte din națiunea noastră se va scufunda, în timp ce partea cealaltă va fi zguduită de cutremure și va crăpa, așa cum a spus Isus. Doamne, ajută-i să Te primească acum, când nu este prea târziu, pentru că Ți-i încredințăm Ție ca trofee ale biruinței Evangheliei și a acestei adunări, în Numele lui Isus. Amin.

Îl credeți? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Câți cred că acesta este Adevărul? Voi, cei din stânga, ridicați mâna! Câți din partea dreaptă, cred? Ridicați mâna. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Prieteni, acesta este Adevărul, iar Dumnezeu știe aceasta.

Dacă sunteți în El, aveți intrare la tot ce a câștigat El pentru noi prin moartea Sa. Pentru ce a murit El? Biblia spune că *„El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5). Credeți aceasta? Credeți că ați fost vindecați prin Jertfa Lui de împăcare?

Sunt bolnavi printre noi? Ridicați mâinile, indiferent dacă sunteți în partea stângă sau în dreapta. Sunt foarte mulți bolnavi, dar nu pot să chem un rând de rugăciune, pentru că nu este posibil să vină pe platformă. În alte locuri, în casele de rugăciune, în capela noastră și în alte părți, au loc ore de rugăciune pentru bolnavi, dar aici nu putem chema un rând de rugăciune. Totuși, vreau să vă întreb ceva. Câți credincioși sunt în locul acesta? Ridicați mâna. În ordine. Voi cita Cuvântul, care este Hristos, și anume, ultima însărcinare pe care a dat-o El Bisericii Sale: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: ...își vor pune mâinile peste*

bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” Câți știu că aceste cuvinte sunt scrise în Marcu 16? Spuneți: „Amin”. Și pentru că sunteți credincioși, vă rog să vă puneți mâinile peste cineva de lângă voi. Așezați-vă mâinile peste cineva din fața voastră și haideți să ne rugăm unii pentru alții.

Doamne, în fața mea sunt o mulțime de batiste și bucăți de stofă. Poate undeva este o mamă pe moarte sau un copil grav bolnav. Peste tot sunt bolnavi, iar Biblia spune că ei au luat șorțuri și baticuri de care s-a atins Pavel, iar când le-au așezat pe cei bolnavi, duhurile i-au părăsit și bolile au dispărut. Doamne, știu că noi nu suntem Pavel, dar Tu ești același Isus, singurul Loc pregătit de Dumnezeu pentru închinare, iar oamenii aceștia au mărturisit astăzi, că cred la fel ca cei din vechime. Cu siguranță, Tu ai creat o cale pentru ei, de aceea îmi pun mâinile peste aceste batiste în Numele lui Isus Hristos, și mă rog să dispară toate bolile și suferințele din trupurile acestor oameni.

Noi am fost învățați că Israel Te-a ascultat, a ieșit din Egipt și a pornit spre țara făgăduită. La un moment dat, în calea lor a apărut Marea Roșie, dar Dumnezeu a privit jos prin Stâlpul de Foc, iar marea s-a speriat, s-a retras și a lăsat poporul să treacă mai departe, ca să ajungă în țară. O, Dumnezeule, în seara aceasta Te rugăm să privești în jos prin Sângele lui Isus. Fie ca bolile să dispară și Satana să fie aruncat afară, iar oamenii să intre în Hristos și să accepte făgăduința vindecării și puterii, așa cum a spus Dumnezeu: *„doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău.”* (3 Ioan 1.2).

Doamne Isuse, oamenii și-au așezat mâinile unii peste alții, mărturisind prin aceasta credința în ceea ce ai spus Tu: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...”* (Marcu 16.17), și se roagă unii pentru alții.

Doamne, ei au urmat chemarea, iar marele înșelător Satan, nu mai are nici un drept să rețină vreun copil al Tău, pentru că este biruit. Isus Hristos, singurul Loc de închinare și singurul Nume adevărat, l-a biruit pe Golgota, de aceea, noi pretindem în clipa aceasta eliberarea de orice boală și suferință, prin Sângele Său. Satană, în Numele lui Isus Hristos, îți poruncim să ieși afară din acești oameni, ca să devină liberi!

Toți cei care acceptă vindecarea pe baza Cuvântului scris, să depună mărturie ridicându-se și spunând: „Primesc vindecarea chiar acum, în Numele lui Isus Hristos.” Ridicați-vă acum. Slavă lui Dumnezeu! Priviți cum se ridică ologii și alți

bolnavi în picioare! Slavă lui Dumnezeu! Aceasta este. Credeți, pentru că El este aici. Ce minunat!

Cei care nu sunteți în adunare, ci ascultați la telefon, ar trebui să vedeți ce se întâmplă aici. Ce timp minunat! Acolo unde este prezența Domnului, este eliberare; Duhul lui Dumnezeu ne eliberează de orice ne apasă.

Noi credem că El ne-a vindecat și ne-a mântuit. Bazinul este pregătit pentru toți cei ce vor să fie botezați, așa că oricând doriți să veniți, la orice oră, veți găsi pe cineva care se va ocupa de aceasta.

Să cântăm cântarea aceea veche: „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc, căci El m-a iubit întâi...” Ridicați mâinile spre Dumnezeu și cântați din toată inima.

Mâine dimineață vrem să revenim aici la ora 9.30, pentru că vom avea tema despre „Căsătorie și despărțire.” În ordine. Acum aș vrea să cântăm împreună:

„Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc...”

Unde am fost răscumpărat? Pe crucea din Golgota. Dați mâna cu cei din jurul vostru și spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, călătorule!” în timp ce cântăm încă o dată:

„Eu Îl iubesc...”

Îl iubiți? Nu este El minunat? Este El Locul vostru de adăpost? El este Stânca din pustie și un Adăpost pe timp de furtună, este singurul Loc de scăpare pe care îl cunosc.

Credința mea privește sus la Tine...

O, Miel al Calvarului, Salvator divin;

Ascultă-mă acum, în timp ce mă rog,

la-mi toată vina la o parte,

Lasă-mă ca din această zi, să fiu întreg al Tău!...

În timp ce labirintul întunecat al vieții îl calc,

Și întristare în jurul meu se răspândește,

Fii Tu Călăuza mea;

Fă întunericul zi,

Șterge lacrimile întristării,

Nu mă lăsa să rătăcesc vreodată

De lângă Tine.

Să ne plecăm capetele și să cântăm, iar fratele Orman Neville ne va conduce în rugăciunea de încheiere.